

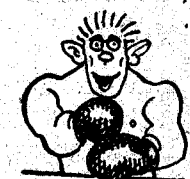
Redacció: Carrer Barba, 11 i 13
Administració:
Passatge de Gràcia, 34, ent.
Telèfons 1316 A. i 1451 A.
SUBSCRIPCIÓ: Una pesseta al mes
Estranger, 1,50 pessetes al mes
Adreça telegràfica: VIBERNA

L'ESPORT CATALÀ

Any III. — Núm. 109

Barcelona, 28 de març de 1927

Numero solt: 15 cts.

El pròxim combat de Paulino Uzcudun contra el neozelandès Tom Heeney

En els medis esportius hom ha seguit ocupant-se durant la setmana de Paulino Uzcudun. El tema no s'esgota pas i és de creure que amb motiu del combat que ha de lluitar divendres vinent, el comentari continuarà encara més viu i apassionat. Els diaris americans aprenen en aquest sentit que és un gust. Paulino és possible que no arribi a campió del món, però si això continua, d'aquí un parell de setmanes ja podrem dir que ha fet parlar més d'ell que no pas el mateix Gene Tunney. El que passa amb aquest boxador és ben particular, tothom està d'acord amb què no sap què cosa és boxar, però els mateixos que ho demostren amb raonaments de pes són els primers en assenyalar-li el més brillant pervindre. Un periodista cubà deia l'altre dia: "Ningú no ha estat tan criticat com Paulino, abans i després del seu match amb Hansen, però a ningú li ha estat donat un bombo més gran que al pugilista basc... Els crítics han emplenat columnes i més columnes per dir que no sap boxar, que no és còbreix, que li manca ciència, que no conveng a ningú... però que els conveng a tots, car la darrera conseqüència que es desprèn dels seus escrits, és que no tenint res ho té tot."

Les expressions més corrents dels crítics americans respecte a Paulino són que és un boxador "cru", però que té molt de "color". Amb el primer volen indicar que no sap boxar o que està mancat de coneixements pugilístics i amb el segon que la seva personalitat atrau de debò, irresistiblement.

Resultaria una tasca improvable reproduir un per un tots els comentaris que ha suggerit Uzcudun a la crítica americana. Més a més l'abundància d'aquests escrits, si els reproduïssim, no serviria més que perquè el lector restés embafat abans d'haver pogut destriar la palla del gra. Preferim, doncs, resumir les impressions que han aparegut fins avui en la premsa americana dient que Paulino ha agraït moltíssim, malgrat no haver demostrat una gran ciència del ring, perquè és un home que no es reserva, sinó que es lluita sincerament per tal d'obtenir la victòria.

Hi ha, però, en les apreciacions dels diaris americans alguns punts de vista equivocats que provenen principalment de que hom creu que Paulino no té punch, és a dir, que no posseeix aquesta facultat tan apreiable en un boxador que li permet finir el combat amb un sol cop ben donat. Els crítics saben, segurament, que el dia del seu combat amb Hansen, Paulino no tenia encara la mà dreta del tot guarida i no deixaren de notar que durant tot l'encontre, el basc amb prou feines va plagar un parell de cops en cada round amb l'expressada mà amb eficàcia, però malgrat d'això preferiren jutjar pel que varen veure i prescindir de tot altre extrem. És per això que nosaltres creiem que si Paulino aconseguís, divendres vinent, batre a Heeney per k. o., com podria molt ben ésser, cas de que es presentés en possessió de tots els seus mitjans ofensius, els crítics americans, inclosos aquells que sembla que no s'acaben de donar, el posaran als núvols.

Sembla en aquests moments quelcom que no admet dubtes, que Paulino ja té la fortuna feta als Estats Units. Per malament que li vagin les coses, el basc tornarà cap a Europa amb una bona piconada de dòlars. El crític del "World" escriu el següent, respecte de les possibilitats del campió d'Europa del pes fort: "Uzcudun ha convençut a un home a Nova York, baldament tots els fills del país mirin al basc amb un aire de dubte. Paulino ha caigut bé a Tex Rickard, i com que aquest és l'home al qual tenia de convèncer, el seu triomf és definitiu."

Un altre crític, Ed. Frayne, s'expressa com següent: "...Paulino, si hem de dir la veritat, no és el tipus de boxador que ha d'agradar als que cerquen la ciència de la boxa. És el lluitador menys científic, menys ortodox i més estrany que s'ha presentat a la vista dels cronistes... però té molt de color, en abundància, i això ho saben els cronistes, i el que és millor encara per al boxador basc, ho sap Tex Rickard, i amb això queda dit tot. "Color" i "diners" són sinònims en el diccionari de Mr. Rickard. Tex tindrà cura de Paulino com si es tractés d'una delicada planta d'hivernacle, encara que el basc llueix més com una col d'estiu que no pas com una rosa d'hivern. De totes maneres, els agradi o no als xicots d'aquí, tindran Paulino per estona. L'hauran de rosegat fins que el vegin k. o., i això serà en un futur encara ben distant, per poc que Tex Rickard tingui que veure amb la seva carrera."

Les darreres notícies que s'han rebut de Nova York ens pinten a Paulino completament restablert de la lesió a la mà dreta i entrenant-se activament a Summit, sota la direcció del seu professor Arthur i dels boxadors Monte Munn, Martin Burke, Kebi, Martínez i altres. Conten les cròniques que Maloney, malgrat haver-se negat a boxar contra Paulino, al·legant que el basc no era adversari de prou talla per als seus mereixements, preveient la possibilitat que el basc arribi en poc temps a ésser considerat com el rival directe dels millors boxadors que avui aspiren al campionat mundial, ha anat diverses vegades a veure l'entrenador, per tal de fer-se càrrec del seu estil.

Sobre les possibilitats que pugui tenir Uzcudun davant de Sharkey, Maloney i Dempsey, heu's ací el que diu "Bili" Brady, que és tingut als Estats Units per un dels managers més intel·ligents, per boca del crític de boxa del "New York Telegram": "Uzcudun ha demostrat durant la seva carrera que és capaç de vèncer per k. o. Què té Sharkey? Rapidesa i habilitat per boxar, res més. Què té Maloney? Una barreja bastant acceptable de boxa i habilitat combativa, però no pot copejar ni pot aguantar com el basc. Si Maloney i Uzcudun arriba a trobar-se, la superior potència del basc en donar i rebre decidirà el combat. Pel que toca a Sharkey, cal restar convençut de que no podrà sostenir la seva velocitat i la seva ciència durant molta estona davant les condicions de rapidesa, punch, força, resistència i coratge de Paulino. Dempsey? Paulino el destruiria, ja no té base (fons). La seva antiga fagana natural, la seva vitalitat, el seu vigor, varen marxar per sempre. Cap boxador sense base pot vèncer a Uzcudun.

De totes maneres, cal remarcar una cosa, i és que al Brady ni cap dels entusiastes comentaristes que fins ara ha tingut Uzcudun han arribat a afirmar ni remotament que el basc pugui vèncer a Gene Tunney. Els judicis dels crítics tanquís es poden resumir així: Paulino pot vèncer a tothom menys a Gene Tunney. També és quelcom generalitzada la opinió de que l'adversari de Tunney en el pròxim campionat, no serà pas el boxador basc. Però de totes maneres el que pugui dir la crítica no té res a veure amb el que possiblement succeirà en el ring.

De les perspectives del combat Paulino-Heeney, poc podem dir-ne, car ja està dit tot. Paulino es trobarà altra vegada davant d'un adversari netament inferior, segons es desprèn de la comparació dels dos records, i per tant, és lògic que una altra vegada aconseguirà triomfar. L'interès del combat no depèn, doncs, de que Paulino venci, sinó de que en aixir victoriós del combat hom pugui posar en planta el match Uzcudun-Dempsey, del qual s'ha començat a parlar. Però res d'això no vol dir que Uzcudun hagi de guanyar forçosament, car com hom pot deduir, les ganes que deu tenir Heeney de vèncer i la importància que per a ell té aquest encontre, el faran apretar tant com podrà; més a més, Heeney té un bon manager que és segur que aquests dies deu haver estat a l'aguait a fi de descobrir els punts vulnerables del basc. La confiança, potser excessiva, que té Paulino amb què la victòria no se li pot escapar, podria tenir la culpa de que, negligint la seva preparació, un dia fos aïllonat per un dels homes menys apropiats.

Paulino va demanar per aquest match 30 mil dòlars i Tex Rickard, que n'hi oferia 20 mil, el va plantar malhumorat, però Paulino, que no necessita caminadors, no li va pas cedir, i per fi les coses van quedar arranades a base de que Paulino cobraria un tant per cent de la receptació.

Hom creu que Paulino ha fet un bon pensament car l'expectació que ha desvetllat el match de divendres, després dels articles que han aparegut als diaris sobre Paulino, la concurrència serà important.

AVIS D'ADMINISTRACIÓ
AGRAIREM ALS NOSTRES AMICS SUBSCRIPTORES DE FORA, QUE ENS ENVIIN PER GIR POTAL O EN TIMBRES DE CORREU L'IMPORT DE LLURS SUBSCRIPCIONS EN DESCOBERT CAS DE NO EXISTIR CORRESPONSAL ADMINISTRATIU EN LES LOCALITATS ON RESIDEIXEN.

REMARQUES

Després que un periodista madrileny va haver fet un interviu a Llorenç, en Piera va dir a en Bo, que acompanyava l'equip del Barcelona a Madrid: "Aquest Llorenç és comprometedor. El periodista li ha preguntat quin joc preferia, i ell ha contestat: 'El set i miig'".

En Bo, tot esperat, va anar a trobar el periodista perquè la declaració no sortís impresa... Després de les explicacions va veure que no hi havia res del que li havia dit, sinó que es tractava tot plegat d'una broma d'en Piera.

El senyor Coll Fort s'estima l'herba del camp del Barcelona com les nines dels seus ulls. Després de cada partit, l'home va a observar meticulosament si el joc ha causat gaires estropiscis. Ahir el seu disgust fou dels que no trobem paraules per expressar-lo. En Coll Fort està decidit a no deixar jugar més a hockey en el camp que tantes nits d'insomni li costa. Després dels corrents elèctrics per fer créixer l'herba, les fumigacions per matar l'eruga que la rosegava, quan l'herba comença ja a tenir cara i ulls—que se'n permeti la frase—, vénen els jugadors d'hockey, i a cops de stick, que a en Coll Fort li feien l'efecte de cops de falc, la deixen tota escampada i en tan lamentable estat que caldrà una colla de dies perquè el camp torni a recobrar l'aspecte que tenia la setmana passada.

En el banquet a honor dels argentins, un basketballeista d'aquí tenia d'allò més feina amb una cuixa de pollastre, un ganivet i una forquilla. De les tres coses, ben bé li sobraven les dues darreres. Per dissimular, decidí prendre's ho a broma i confia a un argentí que tenia al costat: "Comer pollastre hace sudar más que jugar."

Abans de decidir-se a suspendre les curses a l'autòdrom, com és de rigor en casos així, va haver-hi discussions i divergències de parers.

El més interessat en la suspensió era un caracteritzat element organitzador que estrenava una "trinxera" i li sabia greu que se li mullés.

Es costum que la selecció catalana de futbol porti jersei de color blanc, per distingir-se de la selecció madrilenya, que el porta de color morat.

Els espectadors del partit d'hockey d'ahir, refiats de l'esmentada diferència cromàtica, vinga encoratjar els jugadors que duïen jersei morat, fins que es donaren compte que, no se sap per quina causa, els nostres duïen jersei morat i els madrilenys el duïen blanc.

Piet Hobin i Ricard Alís anaven rabents tobogan avall, quan, sobtadament, en adonar-se l'un de l'altre, exclamaren: "Potser encara trobaríem mitjà de guanyar algunes pessetes disputant un tercer match?"

Els Larruy, Taxonera i Ninyerola, etc., etc., foren assabentats de la pensada. Hom discutí apassionadament fins a la matinada, però, finalment, la idea

Segueix a la pàgina 2

La mort a pessics

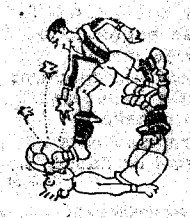
Està vist que aquest Campionat hauré de patir molt. Mireu que hem arribat a patir en els Campionats passats, però els símptomes que es presenten, aquest mes d'abril serà un mes per a perdre uns quants kilos, i encara, del mal al menys. Déu faci que poguem acabar cantant l'Aïrón i fent babarotes a tota la gent que tothom coneix i que no cal anomenar.

I diem que patirem, perquè es veu que els que remenen les cires de Barça encara no han trobat el destil·lorador a l'equip, i avui va bé, demà fluïxeja, ara potser que hi possem aquest que ja deu estar en forma, qui sap si canviarem aquell, el resultat és que el soci pateix com un condemnat, i si anem patint, tothom s'anirà apirant, i a finals de Campionat, només amb tres kilos que hagi perdut cada soci, a base dels 11.000, comptem que serà 33.000 kilos de menys en el pes total de la col·lectivitat, i això representarà una pèrdua importantíssima en la cubicació de la raga.

Se'n dirà que no hi entenem res, però estem segurs que el sentit de la majoria dels socis del Barça és que havent demostrat Llorenç que és un bon porter, i no estant Plattko encara en forma, com s'o demostrat en les exhibicions en què ha pres part, no hi ha dret a jugar amb la tranquil·litat domèstica dels socis, fent-los patir sense més ni més. Si s'ha de justificar un sou que es paga, a un senyor que ha tingut la desgràcia d'estar malalt, molt bé; que es justifiqui, o que se li pagui sense justificar, Plattko és un gran porter quan està en forma. Però quan no ho està, perquè té la desgràcia d'haver estat malalt, abans de posar-lo a la porta en partits que són de compromís, que se l'entreni. Se li podria haver fet fer, per exemple, el partit amb l'Europa, que va costar a Llorenç cinc gols. Però no trobem perquè no s'havia de posar a Llorenç en l'equip, en el partit contra el Múrcia, quan aquest atot havia demostrat en el 5 a 0 del camp de Les Corts, que sabia resistir les embestides de la davantera murciana, mantenint la seva porta verge.

Defensem a Llorenç perquè és el porter que ha donat al Barcelona el Campionat de Catalunya d'enquany. I als que diquin que amb les plotes atres, Llorenç és home a l'aigua, els

(Passa a la pàg. 2)

El Barcelona vencedor del Múrcia per 2 a 1

L'equip blau-grana, que començà amb encert, va decaure molt a la segona part, en la qual dominaren els murcians

(Crònica telegràfica del nostre enviat a Múrcia)

El Barcelona ens ha sortit novament avui amb una de les seves actuacions desconcertants; tot començà amb una sedà però a mesura que el partit avançava, els ànims barcelonistes han anat decaient i la partida ha esdevingut mansoia i sense interès. És clar que els que vegérem el Múrcia al camp de Les Corts, hauríem cregut trobar-hos amb tot un altre equip, tant l'ambient fa canviar a aquests equips. I així hem vist com de dominats han passat a dominadors a la segona part, gràcies a la formidable injecció d'entusiasme que han rebut del seu públic.

El Barcelona, després dels gols, ha anat decaient d'una manera massa visible. Causes? És difícil de precisar-les, perquè el públic ha sabut mantenir-se en una actitud ben correcta; però d'una banda les mostres de inseguretat que començà a donar Plattko; la manca de precisió en els defenses, particularment d'en Muntaner, i el poc rendiment de la línia de mitjos, feren que tot plegat l'equip anés trontollant i perdent eficàcia.

La davantera ha repetit en bona part el que feu amb el València, de dominar molt i no xutar quasi gens; només Piera aconseguí en tot moment donar la sensació de jugador en forma, la qual cosa no vegérem gairebé en cap altre de la seva línia.

En Samitier tenia tota la raó en manifestar-se indignat per la lamentable actuació de l'equip a la segona part; no n'hi havia per menys i el joc pobríssim desenrotllat en aquells moments, és difícilment justificable. Hom diria que el "Barcelona" s'ha deixat influenciar pel

vent, però als pocs moments ja dominava el Barcelona, que en una bonica arrencada i per mitjà d'un xut d'Arnau creà el primer moment de perill. Un xic després va tirar-se el primer córner, que fou contra el Múrcia. Picada per Piera, rematà Carulla a fora.

Un segon córner, també tirat per Piera, donà ocasió a una magnífica xut de mitja volta d'en Samitier, però Josep aconseguí salvar.

Hom observa que els mitjos flaquesen tant pel que afecta a Castillo com a Carulla, que visiblement està encara ressentit. Amb tot, el domini és persistent, lluint-se bé l'equip murcià en la defensiva, sobre tot el mig centre Prats.

DOMINI BARCELONISTA

Van 15 minuts de joc i dominant el Barcelona, Samitier llençà un xut brunzent que els defenses murcians esquivaren a kick i pròxim-se altre cop córner. El mateix Samitier la rematà en un xut de bola que Josep ben col·locat deturà. Anquem que Plattko als 25 minuts deturà la primera pilota.

EL PRIMER GOL PER SAMITIER

A la mitja hora el Barcelona marcà el primer gol, per mitjà de Samitier, d'una bola que Josep no hi fou a temps de deturar. L'execució del gol fou que Piera en recollir una bola treia fluixa per Marcos, s'escorregué per la línia i passà a Sagi i aquest molt just i precis a Samitier.

DEL PARTIT EUROPA-CARTAGENA
L'Amadeo Pasqual, el ben popular jugador de la Barceloneta, que ara tan brillantment defensa el marc del Cartagenà, en una de les moltes belles jugades en el partit d'ahir contra l'Europa.

sobtat canvi atmosfèric, car el partit que havia començat amb bon temps, ha acabat amb un fort vent i pluja.

COM VA ACTUAR EL MURCIA

Com ja hem dit més amunt, la influència del públic és extraordinària en aquests equips i el Múrcia ha semblat tota una altra cosa, a jutjar per l'entusiasme desplegat i el seu pronunciat domini al segon temps, que ha posat mantes vegades en perill la porta de Plattko. Gairebé, però, estem per dir que si no hi ha millorat l'escore n'ha estat causa la poca eficàcia dels davanteres, que com a línia no han arribat a penetrar-se en la forma deguda.

El porter Josep ha estat molt millor que a Barcelona i ha parat alguns trets magnífics. Bé els defenses, en general, i dels mitjos es destaca Prats, que fou el millor. A la davantera l'ala esquerra jugà bastant superior als que formaven l'ala dreta. Cal reconèixer però, que en aquest sentit, l'home més perillós fou el centre Zamora.

LA FORMACIÓ DELS EQUIPS

REAL MURCIA: Josep, Flores, Roselló, Marcos, Prats, Josechu, Castelló, Alvarez, Zamora, Castro i Julio.

BARCELONA F. C.: Plattko, Walter, Muntaner, Arnau, Castillo, Carulla, Piera, Sastre, Samitier, Sagi-Barba i Padrol.

COMENÇA L'ENCONTE I ELS MITJOS FLAQUEJEN

Després del canvi de rams entre els capitans Samitier i Josechu, sortí el Múrcia a favor del

I EL SEGON GOL PER EN PEDROL

Aquest gol feu reaccionar l'equip murcià, que dominà leugers moments, i apuntant-se el segon córner a causa de desviar Walter un bon xut de Castro. Aquest domini, però, fou de curta durada, iniciant-se una estona de joc monòton que tardà el Barcelona en marcar el segon gol. Mancava poc per acabar el primer temps i Pedrol s'escapà amb la pilota i passant els mitjos i defenses murcians, llançà un magnífic xut creuat que arrebegà a Josep de sorpresa.

Poc abans d'arribar-se al descans, el vent ha anat accentuant-se contra el Barcelona i el joc ja anà desmillorant-se; amb tot, gràcies sobre tot a Piera l'atac barcelonista encara ha subsistit.

COMENTARIS AL JOC DEL PRIMER TEMPS

En general, ha estat el joc de baixa qualitat per part de tots dos bàndols, amb domini pronunciatíssim dels nostres. Res no en dona tant la idea com el fet que fins transcorreguts 25 minuts, en Plattko no hagués de treure el primer kick. La fluïxetut de la ratlla mitja blau-grana ha estat la característica; en general, es catalans donaven la impressió d'un excés de confiança i que no calla emprar-se a fons per a sortir victoriosos. La defensa del Múrcia ha estat eficaç, destacant en Prats com el millor home dels vint-i-dos.

COMENÇA LA SEGONA PART I EL GOL DEL MURCIA

Al segon temps el fort vent molestà als jugadors i de bon començ Samitier fallà dues

LA VISITA DE L'HINDU CLUB
En el "basket-ball" no hi té res a fer la fúria espanyola.
(De qualsevol revista)

SEMPRE NOVELTATS PER A SENYORA I SENYOR

Panyeria Pérez

Hospital, 15 i 17

ocasions de marcar. Els murcians, que juguen amb molt d'anim, aconseguiren un gol als 7 minuts de joc. Zamora passà la bola a Castro, al qual s'apropià el marc barcelonista. Plattko se l'hi llança als peus, mes el davant murcià es feu escapolir l'endinça la pilota dins. No cal dir la mostra d'entusiasme amb que fou rebut el gol.

Es evident que en ell tan bona part de culpa hi va tenir en Plattko per la seva precipitada sortida, com la manca d'intel·ligència entre Walter i Muntaner, que l'un per l'altre deixaren el pas lliure a Zamora. L'Arnau, en el seu desig d'evitar el gol, acabà per endegar encara més la bola dins.

EL DOMINI MURCIA ES PERSISTENT

A aquest gol seguí un domini del Murcia molt intens, que obligà a Plattko a emprar-se a fons. El Barcelona, però, no deixà d'atacar i en una arrencada que rematà Samitier, Josep es llueix en una gran parada. El joc va animant-se i l'ala dreta del Barcelona es la que juga amb més encert. L'ala esquerra del Murcia, però, no es queda enlloc, i en uns atacs ben portats per Julio i Castro, es produïren altres tants moments de perill davant el marc barcelonista, que desapareixien Zamora i Alvarez, quan tothom ja creia arribat el gol de l'empat.

El joc apagat d'en Castilló a què visible-

Acadèmia COTS - Arcs, 10

COMERÇ I IDIOMES

ment se'l veu incapaç de seguir amb igual rapidesa el joc dels murcians, contribuïnt al desmoronament de la fatlla ofensiva del Barcelona de la qual només es veu a Piers. Cal esmentar l'enorme tasca de Walter, que fa aguantar tot.

Finalment, en un gran esforç el Barcelona aconseguí portar novament el joc a la banda contrària i l'ala dreta inicià unes belles escapades. Samitier xutà repetides vegades, però sense encert.

EL BARCELONA OBTÉ UN TERCER GOL... PERO ES ANULLAT

Una passada de l'Arnau a Sagi, qui arrenca i davant el gol combina a Samitier, i aquest a Sastre, el qual xuta i entra la bola; però la jugada és anul·lada per un foul que hi havia hagut abans.

ELS DARRERS MINUTS SÓN D'EMOCIO

El joc esdevé vivíssim, i Muntaner resulta momentàniament lesionat. Sembla ara que els dos bàndols es juguin el tot pel tot, i Samitier té una ocasió excepcional, car Josep es troba isolat, però l'exès de precipitació li fa perdre la jugada. Un bon xut de Sastre és ben deturat per Josep.

A aquestes atacs replica amb dos de molt energics, el Murcia, i hom té la impressió que el resultat pot variar de l'un moment a l'altre.

Quan l'àrbitre xiula l'acabament, Plattko

Noiers, Mecànics, Pintors

MANODERMA

efectuava un magnífic capbuç per a prendre la pilota dels peus de Zamora, que arrencava.

COM HAN JUGAT ELS BLAU-GRANA

PLATTKO: Indecís, en general. El seu desentrament és visible. Amb tot, fou alguna bona parada.

WALTER-MUNTANER: Millor el primer que ha actuat amb més serenitat, que el company, quicòm desconcertat en els moments que l'atac murcià s'ha fet perillós.

ARNAU-CASTILLO-CABALLA: La línia en conjunt no ha rendit el que hom n'esperava; sobretot el centre Castilló s'ha vist desbordat per la major rapidesa dels adversaris i no ha cobert prou bé la defensa ni tampoc ha donat prou joc a l'atac.

PIERRE - SASTRE - SAMITIER - SAGI i PEDROL: El millor ja hem dit que en Piers, que en tots moments ha donat la sensació d'un

MITJONS Roborfit's

DEU RALETS BEN GASTATS

home realment perillós, ha donat molt de joc al seu company Sastre, qui se n'ha sortit força aïros. Samitier ha decebut; se l'anunciava no res menys que el "meilleur jugador del mundo"; l'expectació per a veure'l actuar era enorme; no ha pas tingut una de les seves millors tardes. Sagi i Pedrol, han fallat moltes oportunitats de marcar.

ELS MURCIANS

JUSEP: Com s'ha dit, ha tret coses magnífiques i no sembla el mateix de quan actualment a Barcelona.

FLORES-ROSELLO: A la primera part és quan han hagut de treballar més i en general se n'han sortit aïrosos.

MARCO-SASTRE i JOSECHU: Bona partida del mig-centre, ben secundat per Josechu.

CASTELLO - ALVAREZ - ZAMORA - CASTRO i JULIO: Zamora es llua molt portant la

seva línia; Castro fou el gol de l'honor i amb Julio, compartí els mèrits dels distingits. La línia juga, en el segon temps, amb una extraordinària fogositat.

L'ARBITRATGE

A càrrec del senyor Faust Martin, fou molt acceptable.

COM S'EXPLIQUEN DESPRES DEL PARTIT

Preguntats el senyor Oliver, delegat del Barcelona i els jugadors sobre l'opinió del partit, han respost que en general han estat de desgràcia, però bé que el Murcia ha jugat amb gran entusiasme.

Per contra els del Murcia creuen que un empat hauria reflectit fidelment el transcurs de la partida.

EL PUBLIC

A Murcia l'expectació era enorme per veure actuar el Barcelona; en general el públic s'ha portat bé amb els forasters, però bé que la segona part no ha cessat d'animar entusiàsticament els seus. Allavors fins s'ha mostrat bas-

Depuratiu SEMIS

L'únic indicat per a malalties de la pell

De venda Segalà i Farmàcies

tant exigent amb l'àrbitre i amb els que considerava faltes dels jugadors catalans. Aitrament, podria dir-se que eridenar, però bohatxo en els fons.

Per cert que no presentant-se al camp els jugadors murcians han estat rebuts amb una sorollosa xulada com a protesta d'haver-se deixat batre el diumenge abans a València per 7 a 1. En canvi, en sortir els del Barcelona se'ls tribuà una gran ovació.

El resultat de 2 a 1 és considerat pels murcians com una victòria moral per als seus.

REMARKS

Ve de la pàgina anterior

d'un nou match Alis - Hobin fou rebutjada, car, com va dir un dels reunits, si el públic s'adona que li volem encolorir el combat dels "ex" preferirà restar a casa que no pas venir al "otro mundo" a morir-se de fàstic.

Vista la persistència de l'equip del C. N. Barcelona a endur-se'n, cada vegada que se'n va a jugar a fora, una mascota nova, perquè cap d'elles torna, hi ha qui dubta si la sort els prové de les mascotes mateixes o del fet de perdre-les. En la darrera excursió a Brussel·les també pagaren el que hom anomena ja, el "tribut de la mascota". Potser és la clau dels seus èxits...!

Uns dels nedadors que anaren a Brussel·les, va fer tota l'excursió esperant un gir telegràfic. Vist l'èxit del procediment, sembla que tots els altres volen posar-lo en pràctica a la pròxima que facin. Pobre del que hi vagi com a cap d'expedició i porti els cabals. Caldria que dugui un llibre de comptes corrents!

Allò que diem de la fusió del Gràcia i de l'Europa, va per bon camí. Així i tot, hi ha encara dificultats; una d'elles és el color del jersei del nou Club. En els reglaments del Gràcia es preveu que mentre hi hagin deu socis que exigeixin la samarreta vermella, aquest color no pot ésser canviat.

I els merengues s'avindran ara a vestir el vermell llampant? És tot un problema, a fe.

La sortida de la nostra edició anterior anunciant que es plantejaria a la Federació el cas Torres Ullastres, va coincidir amb la recepció d'una lletra de l'interessa t presentant la dimissió del càrrec federatiu.

Els senyors Rosich i Plantada varen ésser objecte de moltes felicitacions.

A València ha mort el ben conegut periodista i bon amic nostre en Manuel David Martí.

La mort de l'excellent company valencianista de tot cor i amic de Catalunya,

ha estat sentida per tots els que havien tingut la sort de tractar-lo.

Rebin els seus propis l'expressió del nostre condol.

En un col·lega, en donar compte de la mort del company Manuel David, va aparèixer el seu segon cognom convertit per errada en Marco.

Això va originar algunes confusions, creient-se molts que el mort era En Marco; ex-component del dissolt Bloc Atlètic. Adhuc es va arribar a dir que l'havia mort En Calvet. No hi ha, però, tal cosa. En Calvet, massa bon noi, ara per ara no té ganes de matar cap "Veritat".

S'assegura que en Mauri ha ultimats els tractats per a ingressar al Barcelona. Ignorem les condicions dels traspàs.

La mort a pessics...

Ve de la pàgina anterior

diem que amb les pilotes altes i a l'angle, són hores a l'ajua un 99 per 100 dels porters, i que l'handicap que per al Barcelona pugui representar el tenir un porter que no passa de metre 60, resta compensat pel valor dels davanters del Barcelona, que el dia que juguen formen una de les línies més perforadores del Continent.

Diumenge, al camp de l'Europa es van donar els primers símptomes del que aquest any estem predestinats a patir. El soci que va veure la pissarra del primer gol i la del segon gol, i que, optimista, ja en va tenir prou per anar-se'n tranquil·lament al cinema, a acabar de passar la tarda, és una mena d'alt. Però els que es varen reunir al peu del telèfon a la càrta del consorje de l'Europa, i la massa de barcelonistes que va esperar-se a l'aire lliure amb els paràguies estesos, per tal d'anar subent com es desenvolupava el partit de Murcia, ja saben el què és patir.

El telèfon del consorje de l'Europa està instal·lat al menjador. A l'entorn de la taula s'hi havien reunit directius del Barça, Federatiu, familiars de uns i altres, i els amics més propers. Propiament parlant els que igualment figuraven en la taula presidencial d'un àpat d'homenatge, com en un cap de dol, en un acte que afectés al Barcelona.

Plattko ha fet una sortida dificultosa i Castro li ha col·locat un gol.

Al cap d'un minut:

—Els murcians dominen. A la davantera del Barcelona només s'hi veu Piers. A la línia de mitjos Arnau. A la defensa Walter.

—I a la porta?

—A la porta no s'hi veu ningú.

Un calfred d'emoió va recórrer tots els presents.

Per les finestres entrava la llum del crepuscle, cada vegada més pallida. De tant en tant, en obrir-se la porta, un corrent d'aire feia estremir tothom com si hagués entrat una alenada de trobada.

—Pauet—dels, amb la veu tènue—que encara dominen aquests murcians?

—S'han tirat dos còrners contra el Barcelona...

Expectació.

—El segon...

En un recó, un desconegut ja el nom del Pare...

...ha estat rematat per Zamora, fora.

Tothom respira.

Els més descoratjats fan comentaris a mitja veu.

—Em sembla que ja ens deuen haver fet dos gols, però no ens ho volen dir per mantenir-nos l'esperança i les il·lusions.

—Fora criminal.

Trabal torna al telèfon.

—Pauet! Quan falta?

—Quinze minuts i dominen els murcians.

Tinc por que acabarà malament.

—Escolta. Que no forem a temps a fer un arrego? Que demanarien molt aquesta gent!

La campaneta del combregar inicia una nova simfonia.

—Que vol vostè?

—Escolta. Aquí és l'Englantina, pastisseria de Manresa a la Baia de Sant Domingo.

Que suben res de Murcia?

—Vagi al balcà.

—Aquí al Ricardo li hem fet quatre gols.

—Ah vaja, el felicitó. Enviïn un tortell.

Ningú està per brocs. El pla de Bages i el porter fotogènic no interessen.

CAMISERIA

FITO

BARCELONA

Especialitat en la mida

Tall sistema americà

PRES BARATISSIMS

Jaume L. 11 BARCELONA

Tothom està pendent del fil directe de Murcia.

—Els més impacients estan estona ha rellotge en mà.

—Pauet! Encara no s'acaba!—torna Trabal.

—Els murcians estan fent un atac desesperat a la porta del Barcelona. Tenen un entusiasme enorme.

El crepuscle s'ha anat cloent, i el menjador del consorje de l'Europa és ple de tenebres. Tothom està aïolat per les cadires o arpenjat per les parets. Un dels presents està recolzat als joyns i ni s'adona que les brases comencen a escampar un lleu tuf de socarrim en entrar en contacte amb la seva americana.

—Aquest Barcelona, que ens farà patir!

—Encara no s'ha acabat aquest partit?

—Aquest àrbitre ens estafa.

—Pauet!—torna En Trabal.—Pauet!

Finalment el timbre altra vegada.

Hi ha un silenci sepulcral. No se sent ni una mosca.

—Pa... uet...—diu Trabal amb la veu tallada per l'emoió.—No ens enganyis... Ja estem pre-

Bàscules

Arques per a Cabals

Pibernat

Carrer de Parament, 9

parats. Per trágic que sigui el que ens hagi de dir, ho vèiem. Tots som homes.

—S'ha acabat amb 2 a 1 a favor del Barcelona.

La cridoria no deixa sentir el final. Tothom s'abraça amb el company. N'hi ha que es freuen els ulls, com si despertessin d'un somni. Trabal s'alça dues llaïmes furives.

La massa que s'esperava al defora, amb els paràguies estesos, no s'ho acaba de creure i sembla que vulgui endevinar en les cares dels que surten de la caseta la veritable veritat.

—Hem guanyat per 2 a 1. Si senyors. Aquí no se enganya a nadie.

I tothom respira a pleret perquè ja gairebé ningú hi comptava...

August Berenguer

REM

El match Oxford-Cambridge

S'ultimen els preparatius per a la gran regata del dia 2

A mesura que va acostant-se la data del 2 d'abril, que ha de tenir lloc aquesta regata tan important per al públic anglès, més s'intensifiquen els entrenaments dels dos equips rivals. Perquè fa referència a Oxford, durant la seva estada a Henley varen fer un nou trajecte en 15 m. 44 s., ço que va satisfer al seu entrenador Dr. Rowne ja que denota un indubtable progrés en la forma d'aquest equip. Llewellyn, el "marca", va fer una arrencada a 32 estropades, que va retenir a 28 per a acabar amb un embalatge d'altres 32 estropades.

Quant a la tripulació de Cambridge, han tingut la sort de veure completament restablert el seu "marca" Elles, qui ha tornat a empujar el galí amb força exit i torna a ésser per aquest motiu, novament l'equip favorit.

Els dos contrincants es troben ja en el camp de la cursa per acabar-hi l'entrenament, instal·lant-se al London R. C. els oxoniens i el Boat Club Lender, a Patney, els blau-clars; els primers passen sota la direcció tècnica de M. Baker, mentre que l'entrenament dels Cambridge correu a càrrec de M. Escombe, que ja actualment ha hagut una modificació, ja que ha tingut de desembarcar el número 3, Holcroft, a qui ha substituït Willis, de l'equip de reserva. Les dues tripulacions estan, doncs, constituïdes com segueix:

Oxford: Whiting, Johnson, Edwards, Thomson, Rathbone, Kingsbury, Shaw, Llewellyn, Tim. Croft. Els 3, 4, 7 i el timoner són vells-blans, això és, ja participants en anys anteriors.

Cambridge: MacLay, Letchworth, Willis, Beesly, Bevan, Bell, Tubbs, Elles, tim. Brown. Són vells-blans els 5, 6 i 7 a més a més del timoner. Com hom observaria, contra el nostre costum d'assenjar l'ordre dels equips en l'embarcació començant pel "marca", a Anglaterra comencen pel proel.

Malgrat algunes deficiències que els tècnics troben en els dos equips, particularment en el d'Oxford, pot assegurar-se que tots dos són de la més alta classe i que la cursa es presenta renyida com mai, per la qual cosa hom preveu una lluita aferrissada per a emportar-se'n la victòria, constituint en fi, una regata digna de la història esportiva d'ambdues Universitats i una demostració més del gran valor i importància que l'esport del rem ha adquirit al Regne Unit. Com a punt final dir, que per primera vegada, després d'un quart de segle d'exercir el càrrec, deixarà d'és-

PANYERIA PEREZ

CUPÓ REGAL

10 per 100 descompte

Els partits amistosos d'ahir

MANRESA I ESPANYOL EMPATEN A 4

Manresa.—Era gran l'expectació, que hi havia aquí i a la comarca per presenciar aquest partit, tota vegada que s'anunciava i visita de l'Espanyol completíssim. Naturalment que bona part d'aquesta expectació se l'emportava la presència d'en Zamora, puix feia molt de temps que no havia actuat ací.

Amb tot i això els concurrents al camp del Fúgoler s'han vist bona part defraudats per la pluja que ha caigut al matí i que ha durat mitja part del partit.

Contra tots els pronòstics, donada la vàlua i forma actual de la línia de l'Espanyol, ha resultat un partit magnífic, ben jugat i amb una igualtat de forces que mai no es podia imaginar.

L'equip del Manresa se'n ha mostrat impecable, amb una tècnica acurada; tots els components han jugat serens i amb moltes ganes de guanyar. Prova de tot això és que als quinze minuts escassos de joc, tinguessin tres gols al seu favor per cap els de l'Espanyol. Naturalment, fins aquí el partit prenia els caires de "debacle", cosa que ha sorprès la massa empesa.

Porter i defenses s'han tret de sobre els davanters contraris amb ordre i concert, així com els mitjos es han ajudat i han aguantat

Acadèmia COTS - Arcs, 10

COMERÇ I IDIOMES

L'atac del seu equip i davanters que han posat diferents vegades en perill l'empat a Zamora. Vagi aquí el millor elogi pels jugadors manresans.

Quant a l'equip de l'Espanyol, hem de creure que havien entrat al camp bon xic refats i s'han trobat amb els tres gols al damunt que no s'han donat compte, parir d'allavors fins a l'acabament, s'ha pres la cosa seriosa i han igualat la partida i en certs moments han posat a Corrons amb dificultats de les que sempre se n'ha sortit bé.

Zamora ha tingut ocasions per lluir-se, sobretot cap a les acaballes i en un atac molt persistent dels locals, ha deturat amb veritable mestria un xut fortíssim de Ponà i un altre de Cella que ha vingut just com la victòria no es desmentava per Manresa. Co que no té perdó és el primer gol que en un exès de vista s'ha contemplat com la pilota entrava rasant el pal.

Dels defenses, molt millor Portes que Saprissa; ell sol cobria tota la línia amb molta col·locació.

Cuicad, el millor dels mitjos, seguint-lo per ordre de mèrits Soler i Kaiser.

Dels davanters, Yurrita, insuperable i, Padron bé a part dels acostumats "florilejos" que no duen cap a res. Els altres bé a estones.

El donadiu ha anat molt tranquil, potser amb l'enganya avantatge de l'Espanyol, aconseguint al segon temps. Al primer ha anat molt igualat.

ESPANYOL: Zamora, Saprissa, Portes, Kaiser, Soler, Cuicad, Mantgull, Villar, Mauri, Pons i Yurrita.

MANRESA: Corrons, Surroca, Martí i, Rosell, Martí II, Tort, Galobart, Cella, Homs, Peng i Guix.

Així s'ha acabat aquest magnífic partit, en el qual el camp del Fúgoler ha estat a punt de presenciar un altre triomf de l'Espanyol davant equips superiors. Avui podia l'Espanyol molt bé perdre, com perdieren en altres ocasions i copiosament, l'Europa, Sans i Admira.

Vagi, doncs, la nostra més sincera felicitació als equips manresans.

Noiers, Mecànics, Pintors

MANODERMA

DESPRES D'UN PARTIT MOLT ACCIDENTAT, EL MARTINENC BAT EL GRÀCIA PER 3 A 2

Aquest partit va jugar-se al camp del Gràcia i contra el que hom en pot esperar d'un partit de caràcter amistós, s'hi veieren incidents de totes menes i la conseqüent intervenció de la força pública, encara que només hagués estat per fer acte de presència.

Les jugades violentes començaren al primer temps l'àrbitre, no col·legiat, amb els seus desuerts, feu que anessin en augment, fins que a la segona part degeneraren en gran mitja, produint-se, primer, l'expulsió de Timo i Rubio, aquest darrer entenem indegudament, i següent després una sèrie de baralles entre els jugadors, que l'àrbitre tolerà.

Davant d'això, hom pot imaginar-se com va desenvolupar-se el partit.

La primera part va mostrar-se superior el Martinenc, el qual produïa les jugades amb

FIXOLINA CANIGO

FIXA I CONSERVA EL CABELL

més intel·ligència, la qual cosa li valgué un domini gairebé persistent.

Amb tot, en aquesta part foren apuntats un gol per banda; el primer l'atrà Ribes del Martinenc, després d'una preparació excel·lent, i el segon se l'adjudicà el Gràcia de penalty, executat per Roig.

En aquesta part el Martinenc entrà dos gols i el Gràcia un; en foren autors: Gallart pel Gràcia, i Rodríguez en un free-kick i l'ranzo en un penalty els del Martinenc.

Els equips eren formats com segueix:

GRÀCIA: Palau, Soler, Vila, Gayola, Roig, Planes, Carpio, Gallart, Rubio, Huerva i Sans.

MARTINENC: Prat, Timo, Vinyes, Comera, Coromines, Bracons, Ribera, Novell, Ribes, l'ranzo i Rodríguez.

Acadèmia COTS - Arcs, 10

COMERÇ I IDIOMES

ser l'àrbitre de la cursa M. F. I. Pitman, ocupant aquest lloc el caporal Burnell, que formava part de les tripulacions d'Oxford victoroses en 1895, 1896, 1897 i 1898; del Gran Challenge en 1898, 1898, 1900 i també de les regates Olímpiques de 1908.

AI CAMP i a la CIUTAT

AMB UNA LAMPARA DE MÀ I PILA ELÈCTRICA

LOT

TINDREU LLUM BLANCA I PERMANENT A TOT ARREU

Passeig de Sant Joan, 17 - BARCELONA

CAD

MOTORISME

Un nou record

La darrera performança del corredor Calvet sobre «Willis-Knight»

El bon esportista no està mai satisfet dels resultats que acaba d'aconseguir. Per molt que hagi fet, sempre vol fer més. Vol sempre millorar el temps d'una cursa. Si hi ha un record, vol batre'l i més encara, tot i que el recordant sigui ell mateix, vol millorar-lo. Aquesta tendència al millorament cal posar-la a la base de tot el progrés, i especialment, del progrés esportiu.

A la passada cursa de l'Ondal, el Willis Knight, pilotat per J. Calvet, va pujar a una velocitat respectable, i va batre el record precedent de la seva categoria. Però així i tot, el conductor no estava content; es veia capaç de fer molt més del que havia fet, i en la natural impaciència per demostrar-ho, no volgué esperar l'arribada d'una altra cursa al mateix lloc, la qual, encara que probable, sempre es faria esperar, com tant curt, un any. No es podia esperar tant.

Dimarts passat, dia 23, a la tarda, es personaren a l'Ondal els cronometradors senyors Muller i Antonietti, junt amb els notaris de Sant Feliu de Llobregat i de Vilafra de la Penadès, per tal de donar totes les garanties oficials de la veritat del resultat, i la prova.

El mateix cotxe Willis Knight que havia pres part en la cursa del dia 13, conservant intactes encara els precintes reglamentaris, conduït pel mateix Joan Calvet, va pujar la costa a una mitjana de 71 km. 712 per hora, velocitat que és, ara per ara, la major que s'ha assolit en la dita costa. Així, doncs, Calvet ha batut tots els records que vehicles de quatre rodes han establert en la pujada de l'Ondal.

No cal dir que el cotxe Willis amb que s'ha dut a terme la performance, com tots els cotxes que aquesta casa inscriu en les nostres curses, és un xassís completament de catàleg.

A l'historial esportiu de la marca Willis, pot afegir-se hi aquesta gesta esportiva, digna paragon de la de les 24 hores, que ningú no ha intentat encara de millorar, i tant, altres papers lluits de la dita marca en l'Autódrom de Terramar.

No ens resta més que felicitar a Joan Calvet, l'entusiasta i hàbil pilot, i el senyor Bonfill, representant de la marca esmentada, que amb tanta esportivitat presta el seu valuós concurs a totes les proves, amb l'èxit que ja sabem.

La reunió de l'Autódrom

A causa de la inseguretat del temps quedà ajornada per al diumenge que ve

Per no trencar la tradició, ahir al matí es va posar a ploure. Ja se sap que això de la pluja sol coincidir amb les reunions a Terramar, i per si no fos prou, aquests dies. En Gual desenrolla una activitat extraordinària. És cert que dissabte no va poder donar una conferència anunciada per trobar-se indisposat, però tant li fa, l'efecte ja estava causat.

De totes maneres, la pluja de quarta de vuit del matí no semblava pas tan important per obligar a la suspensió. Els barcelonins que s'havien pogut llevar a les deu o a les onze han restat estranyats de la suspensió.

Els espectadors que hi havien d'anar amb el tren especial, s'assabentaren de la suspensió allí mateix. D'altres, si els venia bé de passar-hi anant de casa seva a l'estació, havien vist la bandera al local de Penya Riu. Però els que havien sortit de Barcelona amb cotxe, en arribar a Sitges es varen quedar tan pensats, que no es varen decidir a convertir la sortida en excursió, solució que s'imposava, i tornaren a Barcelona, amb cara de frunes agres, tret dels que intentaren assistir a algun entrenament.

Es clar que el do de profecia no és exigible, però tanmateix més hauria valgut no suspendre les curses. Cal pensar que l'autódrom no té encara prou públic, per bé que aquest augment, encara que lentament, a força de reunions, i que dies com el d'ahir són per desanimar.

A veure si la sort ens afavorirà diumenge vinent. Així volem creure-ho.

El Campionat peninsular de fútbol

(5.ª jornada dels vuitens de final. 27 de març de 1927)

El Barcelona i l'Europa han sortit vencedors del Múrcia i del Cartagena :: Diumenge que ve, la topada entre andalusos i castellans i entre biscaïns i guipuscoans serà decisiva :: En el grup Nord-Oest, Sporting de Gijón, i Celta de Vigo, queden classificats per als quarts de final

RESULTATS DELS PARTITS

Grup: Catalunya-València-Múrcia

Múrcia-Barcelona	1 a 2
Europa-Cartagena	3 a 0

Grup: Centre-Andalusia-Extremadura

Extremadura-Madrid	1 a 7
Atlético-Patria	3 a 1

Grup: Biscaia-Guipúscoa-Aragó

Iberia-Real Sociedad	2 a 4
R. Unión-Zaragoza	6 a 0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

Racing-R. Unión (Valladolid)	6 a 2
C. D. Español-Gimnástica	1 a 1
Deportivo-Sporting	1 a 1
Portuna-Celta	3 a 4

PUNTUACIO

Grup: Catalunya-València-Múrcia

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Barcelona	3	2	0	1	7	3	4
València	3	2	0	1	10	3	4
Múrcia	4	1	0	3	4	15	2

Grup: Centre-Andalusia-Extremadura

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Extremadura	3	2	0	1	7	2	4
Madrid	4	2	0	2	4	4	4
Castelló	3	1	0	2	2	5	2

Grup: Biscaia-Guipúscoa-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1	15	7	6
Racing (Sder)	5	1	2	2	14	13	4
R. Unión (Vid.)	5	0	1	4	7	30	1

Grup: Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Arenas (Bilbao)	3	3	0	0	11	2	6
R. Sociedad (San Sebastián)	3	2	0	1	11	6	4
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16	0

Grup: Galícia-Astúries-Cantàbria-Castella Lleó

	P.J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
Sporting (Gijón)	5	4	1	0	21	5	9
Deportivo (Coruña)	5	2	2	1			

La selecció catalana resultà batuda per la peninsular, per 2 a 1, en un match que defraudà el nombre públic

Hem de confessar que esperàvem una victòria dels nostres en el primer cop que es trobarien enfront d'una selecció peninsular; lluita que per altra part, fela molt temps que esperàvem. El hi havia bastants motius que ens feien pensar d'aquesta manera. El contingent d'hockeymen actius, molt superior al de les demés Federacions que ha de donar, per poca disposició que tinguin els nostres, un major nombre de primers figures. El fet d'esser més en quantitat, els havia de permetre més ocasions d'entrenament i jugar més partits.

Però cada cosa té el seu dret i el seu reyes, i les causes anteriors feien que, generalment, en el campionat per equips es coses anessin malament per als nostres. Els madrilenys presentaven un equip gairebé igual al que ahir va presentar-se a Les Corts com a selecció nacional, i en canvi els d'aquí ens han ofert un conglomerat de jugadors on el Club que hi tenia més grossa representació hi tenia tres elements.

Així vàrem veure que mentre els visitants portaven els atacs tal com deu fer-se, els nostres reduïen llur potència ofensiva a avançades individuals podent apreciar tan sols el conjunt en l'ala dreta.

Una altra causa que no afavorí els forasters va ésser el camp d'herba, en la qual estan habituats a jugar. I no val a dir que els camps de l'estranger on han de jugar-se els pròxims partits internacionals, són d'aquesta mena, perquè l'herba del camp de Les Corts té una alçada, excessiva per al joc-hoc, sens que s'hi pugui comparar cap camp de l'estranger especialitzat per al nostre esport.

Dels de fora, Heraso, Ruse, Torres i els dos Chavarris, que formaven l'ala esquerra de l'atac. Tots ben internacionals.

L'agüella, Déu n'hi do, no n'esperàvem pas tant a les seves velleses. Els demés força discrets. C. Sadrístegui a la primera part, en què Sanromà el deixà campar amb tota llibertat i pogué centrar a bastament, l'única cosa que encara recorda, perquè quan era qüestió de treballar-se ell la jugada no en sortia ni per casualitat.

En l'equip català va fallar la línia de mitjos, sobretot a la primera part. Lobo no va estar a l'altura de les seves actuacions d'aquesta temporada. Sanromà, molt deficient i Boix mancat d'ajut, va córrer d'una banda a l'altra sens poder donar efectivitat al seu joc. Mossa amparat per Brull a la segona part, millorà força i com és natural, la línia en conjunt va anar bastant més a l'hora.

A la davantera, l'ala dreta, que ja hem esmentat abans, va ésser l'única que va fer avançades perilloses. La cohesió entre la tripla central, enterament nula. Ni Tarruella, que va acoblar-se perfectament amb Junques, ni es va saber entendre amb Sadrístegui, ni aquest amb Roig. Individualment, aquest darrer fou el millor i Sadrístegui tingué una actuació molt desgraciada. Carat no és seleccionable. Ahir va demostrar que no té una noció suficient del joc. Continuament es mou, però mai es a lloc. Per a dir-ho ben clar, va de bòlit.

Isamat-Gonzàlez, fluixejaren força. Avemí, bé.

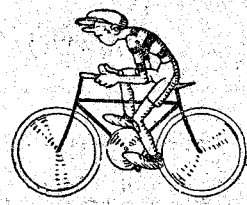
Els d'aquí varen dominar cap al començament en què Heraso hagué d'intervenir a cada moment, fins que una centrada impecable de Sadrístegui va ésser rematada amb molta oportunitat per Chavari. Isamat potser hi hauria pogut fer quelcom més. A la segona, els forasters dominaren fins a l'últim quart, en què la cosa va canviar; els nostres varen fer un "tour de force" quan ja no hi eren a temps. Marcaren un gol cada un Chavari i dels, d'un xut esbiaixat, i Boix el nostre, esplèndid de debò, recollint una centrada de Junques i xutant de boia.

El partit, si hem de dir la veritat, va ésser

molt poc distret, al nostre entendre, per dos motius: el camp d'herba i l'arbitratge.

Es que ahir volem hockey per primera vegada no creuam que sigui una cosa divertida, precisament. La pilota encallant-se a cada pas en l'herba, va impedir un bon joc de jugades, de la que en sortien perjudicats especialment els nostres, que han cultivat més el domini de stik.

Els arbitres hi contribuïren tant com pogueren. En un partit que no era de campionat i que va jugar-se dintre la correcció més absoluta, no n'hi havia per adoptar un criteri

Les curses internacionals al Velòdrom de Sans L'equip Bottecchia-Piccin surt guanyador de les tres hores a l'americana

Vay, vencedor de la primera mànega en el match amb Bover, no pogué atribuir-se el triomf definitiu a causa... de la pluja

La primera reunió consta d'una cursa a l'americana de 3 hores, amb sprints a cada quart. El públic que hi assistí fou nombros, i tingué ocasió d'esplaiar-se per mitjà de llurs crits d'encoratjament; car la cursa ben bé podem qualificar-la de magnífica. Per bé que l'actuació d'un dels nostres millors corredors refredés un xic l'entusiasme: ens referim a l'Espanyol. És una llàstima que l'única corredor de certa talla que complet, formés l'actuacions, com la de divendres, car actualment el públic que s'interessa pel ciclisme li té depositades les més falagueres esperances. I és de dolendre que en comptes de mirar d'augmentar el nombre d'administradors, els hi faci com si diguessim "la traveta". Realment no és més l'espectacle que ofereix Espanyol quan corre amb l'aire de tant se men' dona que en massa freqüència l'hi veiem. A part de la manca d'esortivitat que demostra. Esperàvem veure-li la cursa que correria el diumenge, per veure si es refaria de l'anterior migrada exhibició, i demostraria de nou la gran qualitat de corredor que és. La pluja, però, ens privà de poder-ho constatar. No cal dir així les ganes que tenim de veure córrer l'Espanyol per la magnífica pista de Sans.

Hem fet primer el comentari de l'Espanyol, per tal de facilitar elements de judici, que justifiquen en part l'elevat marge de punts que separa als italians de la resta dels equips. L'Espanyol és dels corredors d'ací l'única que en una pista pot disputar amb igualtat de condicions els sprints a Bottecchia i Piccin. Ténim, doncs, que fallant l'Espanyol, la victòria fou ben fàcil per l'equip italià. Aquests acabaren la cursa amb un avantatge damunt els segons classificats de 50 punts. No cal dir que llur superioritat en la pista fou quasi absoluta, donant la impressió efectiva de llur valia excepcional.

En comparació a la dissortada tasca de l'equip Saura-Espanyol, l'altra format per Fargues-Tresseres, va córrer una bona cursa.

Acadèmia COTS - Arcs, 10
COMERÇ i IDIOMES

tant rigorós. El joc era interromput a cada moment per faltes insignificants, acabant d'esborrar el bon efecte que la partida podia causar al públic.

No creiem exagerar si diem que els dos jugadors, amb el posat de "feroci romani" en mig de gent tant bona persona, tenien un altre de Tartari esportiu.

El que més pot interessar de les consideracions que puguin fer-se a base d'aquest partit, és sens dubte la relativa a constitució de l'equip peninsular. Per una mica no volem quedar malament i anem a dir-hi la nostra. Isamat és indispensable. Argem i Bruse, creiem que formarien una defensa de respecte. Torres ha d'ocupar indiscutiblement el centre de mitjos. L'altre ha d'esser Brull i Lobo els pot fer companyia, malgrat l'actuació d'ahir.

Junques i Tarruella a la dreta i els dos Chavarris a l'esquerra assegurarien un atac eficaç en les dues ales. Si al centre hi hagués si sabés servir d'unió perfecta, hi podríem provar a Boix, la potència ofensiva quedaria assegurada.

Creiem, sense paveria, que no es pot fer millor selecció.

Christye

No deixeu de visitar
la Camiseria

F. VEHILS VIDAL

Car presenta un extens assortiment en percales, zefirs, popelins, sedes del país i estrangeres, que a més a més d'esser una demostració de bon gust són a preus verament increïbles.

2, Portal de l'Àngel, 2
7, Plaça Universitàl, 7

SECCIÓ ESPECIAL A MIDA

aparició cap lesió greu i eixint per tan vencedor de la prova l'Italia Vay.

La reunió donà començ per una cursa de 80 voltes individuals, reservada a corredors de segona i tercera categoria i neòfits. Participaren nou corredors i el resultat fou el que segueix:

1. Albinyana, 20 km., 560 m. 32 m. 8 s. 39 punts.
2. Rojals, 22 punts.
3. Tristany.

FÚTBOL

SANT ANDREU, 3 — ILURO, 0

La manca de titulars en l'equip que presentaren els matornins posà aquests en inferioritat. Amb tot, es defensaren admirablement i la seva actuació fou per demés honrosa, arribant a moments a igualar en joc els seus contrincants, fent-los disputada la victòria.

La Unió Esportiva de Sant Andreu no passà d'acceptar. Comencem per dir que fallà el seu intent de col·locar Sellarés en el difícil lloc de mig-centre.

La tasca de Grau fou brillant, cal considerar que només actuà mig partit, i que el mig contrari tampoc era el titular, i per tant no trobà molta oposició.

Els locals es passaren la tanda en exhibició, dominant completament, però s'entretingueren excessivament en combinacions. Quan a efectua es mostraren d'una innocència aturdida. Pel joc que foren i per les ocasions que tingueren, devien vèncer més que fàcilment, i si en partits així fàcils fan un paper talment sense desaire partits més importants.

La davantera mostrà un xic més de penetració que en jornades precedents.

Ribes, un altre nou component del conjunt andreuenc, fou un digne company de Cluselles, que junt amb Subirón formaren una solida defensa. Bau reaparegué amb èxit després d'una obligada absència. El conjunt andreuenc era, per tant, format amb els elements de primer rang, i tots compliren amb voluntat sense desentonar ni excedir-se ningú.

De bon començament, Arenes, recollint una bona combinació, s'internà i obtingué el primer gol imparabla. Sense temps de respirar, una altra jugada amb semblant forma, donà una esplèndida ocasió a Grau d'obtenir el segon sense esforç.

Fins a l'últim minut del match no pogueren els locals consolidar la victòria, després de molts intents infructuosos. Sala, que havia passat a ocupar el lloc de Grau a la davantera, fou l'autor rematant un formós atac.

L'arbitre Mirner portà a un extrem exagerat la benevolència.

Amb tot, trobem fora de lloc i manca de mesura les imprecacions que li dirigí el públic.

Xofers, Mecànics, Pintors
gastu

MANODERMA

blic. Els cridaires per vici cal que siguin anomenats per qui degui i pugui, siguin directius, siguin empleats o delegats, abans no es faci pitjor.

U. E. SANT ANDREU: Subirón, Ribes, Cuscó, Bau, Sellarés (després Grau), Sala (després Sellarés), Pastor, Grau (després Sala), Matamoros, Frats i Arenes.

ILURO DE MATARO: Guasp, Baaguer, Comes, Roig, Bontache, Montesinos, Soler, Via, Castellet, López i Danis.

BADALONA, 3 — SABADELL, 2

Va començar la partida amb un joc ensupit i el vent i pluja regnants varen contribuir-hi no poc.

L'equip badaloní va iniciar l'atac i moltes vegades la seva davantera va posar en perill la porta de Ventura, obligant-lo a fer parades molt difícils.

Forgues, del Sabadell, va arrancar sol amb la pilota, però en anar a xutar, a cinc metres de la porta, Bigueres s'hi va posar davant, incorrent en falta, per la qual cosa el seu equip va ésser castigat amb un penalty, que Garriga va convertir en el primer gol del Badalona.

Després d'aquest gol, el Sabadell va reaccionar quelcom i va atacar durament, però no varen poder aconseguir l'empat, malgrat de posar-hi totes les seves forces.

Castro va fer el segon gol del Badalona, amb un xut a l'angle que Ventura no va poder deturar, malgrat d'estirar-se a temps.

Cristià va tirar un free-kick que va ésser molt ben deturat per Ventura, i Bertran del Sabadell, amb un xut molt oportú, va fer el primer gol dels seus; va apretar la pluja de valent i els jugadors, molestats, varen jugar sense ganes i amb aquesta manera de joc es va acabar el primer temps.

En el segon, que va tenir d'avorrit el primer temps, va resultar mogut i dur el segon.

Els sabadellencs, emprant un joc dur i ràpid, va atacar durant més de vint minuts la porta de Brú, que va deturar nombrosos xuts perillosos. A poc va anar endurint-se i va ocasionar lesions a Tena i Castro, que es varen retirar del camp i no pogueren reapareixer en tot el partit.

El tercer del Badalona va fer-lo Forgues d'un xut ras.

SANS, 3 — JUPITER, 1

La primera part fou ben igualada, acabant amb l'empat a un gol, fet el del Sans als pocs moments de començar el joc, aconseguit per Martínez en apropar una bonica passada de Olivella. En un fort atac del Jupiter aconseguien l'empat quan a penes faltaven cinc minuts per a finalitzar el primer temps. Fou d'un centre de Petró que anà a rasa i arran el pal, entrant al renat Santa i Valls, triant-se Andreu, que no aconsegui res més que tocar la pilota, ajudant a entrar.

I amb aquest resultat de tres a un favorable als sansencs, sense que en el camp de joc demostrés ésser superiors als seus contrincants d'ahir, acabà el partit amb gaire dels temps, que no quedaren gaire agrats dels temps.

Imp. ROMANA, Hospital, 97, int. - Tel. 5256 A. BARCELONA

El mateix

WILLYS KNIGHT

que va córrer el passat dia 13 a la

COSTA DE L'ORDAL

estableix el seu temps definitiu, aconseguint el promedi de **71'712 quilòmetres per hora** segons actes subscrites pels Notaris de l'Illustre Col·legi de Barcelona, Srs. Régulo Cumane de Sant Feliu de Llobregat i Sebastià Parés de Vilafranca, certificant els temps de sortida i arribada obtinguts pels tècnics cronometradors Srs. Mullor i Antonietti.

WILLYS KNIGHT

ha batut tots els temps aconseguits per quatre rodes a la COSTA DE L'ORDAL amb un xassis, canvi de marxes i diferencial normals, i amb un motor de menys de tres litres, d'estricta sèrie, segons certificats oficials.

Lubricat amb Oli Castrol

Benzina: P. P. P.

Per carretera i en pista,

WILLYS KNIGHT

triomfa sempre amb cotxes normals de sèrie absoluta.

AUTOMÓVILES, S. A.
Clarís, 98 i 100
BARCELONA